

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 grudnia 2016 roku

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych (...) spółki jawnej z siedzibą w W., J. J. i M. W. kwoty 28390,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przypisanych.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że wnosi o zasądzenie kwot z tytułu niezapłaconych należności za sprzedane pozwanym paliwo gazowe, zgodnie z umową nr (...) z dnia 30 lipca 2004 r., pod adres przy Alei (...) w miejscowości Ł.. Powód wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się wyszczególnione w załączonych fakturach VAT należności w łącznej kwocie 24968,57 zł, odsetki ustawowe z tytułu opóźnienia w spełnieniu świadczenia, naliczone dla faktur niezapłaconych i zapłaconych po terminie wymagalności na kwotę 3422,35 zł. Pomimo wezwania do dobrowolnej zapłaty, pozwani nie uregulowali należności (pozew k. 2-3).

W dniu 30 czerwca 2015 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy w W., w I Wydziale Cywilnym w sprawie o sygn. I Nc 4269/15 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Nakaz zapłaty uprawomocnił się w stosunku do pozwanych (...) spółki jawnej z siedzibą w W. oraz J. J. z dniem 14 sierpnia 2015 r. (nakaz zapłaty k. 107).

Pozwany M. W. zaskarżył nakaz w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany wskazał, że widzi możliwość zawarcia ugody i wniósł o skierowanie stron do mediacji, w celu ugodowego załatwienia sprawy. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany potwierdził, że (...) spółka jawna z siedzibą w W. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła z powodem, umowę nr (...) z dnia 30 lipca 2004 r. Pozwany podniósł, że dochodzona przez powoda kwota w wysokości 28390,92 zł na dzień złożenia sprzeciwu jest zawyżona, z uwagi na wpłacenie przez pozwanego na rzecz powoda kwoty 316,79 zł. Pozwany wskazał także, że wobec tego roszczenie powoda jest też przedwczesne, ponieważ pozwany spłaca zobowiązania na rzecz powoda, przy uwzględnieniu nadzwyczajnej zmiany stosunków gospodarczych u pozwanej spółki jawnej. Pozwany podał, że w 2009 r. nastąpiła nadzwyczajna zmiana stosunków gospodarczych u pozwanej spółki, w związku z kryzysem gospodarczym i jego następstwami dla branży pozwanego, którego skutki trwają do chwili obecnej, zwłaszcza w sektorze handlu, czego strony nie przewidziały przy zawarciu umowy, ani również nie były w stanie przewidzieć tak radykalnej zmiany stosunków gospodarczych. Pozwany wskazał, że uznanie w zaistniałej sytuacji roszczenia powoda za zasadne, oznaczałoby pokrzywdzenie pozwanego, który w zmienionej radykalnie sytuacji gospodarczej zostałby zobowiązany do świadczeń znacznie przewyższających jego realne możliwości płatnicze, ja również znacznie wykraczające poza ekwiwalent świadczeń powoda (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 115-120).

Postanowieniem z dnia 8 września 2015 r. Sąd skierował strony do mediacji (postanowienie Sądu k. 127).

Powód w piśmie z dnia 24 września 2015 r. wskazał, że nie wyraża zgody na przeprowadzenie mediacji oraz wniósł o kontynuowanie postępowania w sprawie (pismo powoda k. 136).

W toku postępowania powód potwierdził fakt dokonania zapłaty kwoty 316,79 zł oraz w związku z tym cofnął pozew i zrzekł się roszczenia w zakresie uiszczonej kwoty oraz wskazał, że popiera powództwo w pozostałej części, w tym co do odsetek naliczonych od wpłaty i wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych kwoty 28077,19 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 28074,13 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w pełnej wysokości, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pismo powoda k. 147).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 lipca 2004 r. pomiędzy poprzednikiem prawnym powoda (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. a (...) spółka jawna z siedzibą w W. - odbiorcą została zawarta umowa sprzedaży paliwa gazowego nr (...). W ramach umowy sprzedawca zobowiązał się dostarczać paliwo gazowe - gaz ziemny wysokometanowy grupy E przy ciśnieniu minimalnym 1,60 kPa, w ilości powyżej 8000 m³/rok przy mocy umownej do 10 m³/h włącznie, do instalacji znajdującej się w Obieckie Odbiorcy na adres: Al. (...) w Ł.. Umowa została zawarta na czas nieokreślony (okoliczności niesporne przyznane przez pozwanego; dowód umowa sprzedaży paliwa gazowego nr (...) k. 4-7, decyzje Prezesa Urzędu Regulacji i (...) k. 8-18).

(...) S.A. z siedzibą w W., za dostarczone paliwo gazowe do nieruchomości położonej przy Al. (...) w Ł., wystawiło następujące faktury VAT na (...) spółkę jawną z siedzibą w W.:

1. w dniu 18 lipca 2013 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 605,86 zł z terminem płatności do dnia 08 sierpnia 2013 r. (k. 52), w dniu 25 sierpnia 2013 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 539,41 zł z terminem płatności do dnia 09 września 2013 r. (k. 51),

1. w dniu 24 września 2013 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 539,25 zł z terminem płatności do dnia 08 października 2013 r. (k. 50),

1. w dniu 20 października 2013 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 407,48 zł z terminem płatności do dnia 04 listopada 2013 r. (k. 49),

1. w dniu 19 listopada 2013 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 1.839,59 zł z terminem płatności do dnia 03 grudnia 2013 r. (k. 48),

1. w dniu 17 grudnia 2013 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 3.906,79 zł z terminem płatności do dnia 31 grudnia 2013 r. (k.21),

1. w dniu 15 stycznia 2014 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 3.801,66 zł z terminem płatności do dnia 29 stycznia 2014 r. (k.22),

1. w dniu 15 stycznia 2014 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 36,07 zł z terminem płatności do dnia 29 stycznia 2014 r. (k. 47),

1. w dniu 19 lutego 2014 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 6.797,55 zł z terminem płatności do dnia 05 marca 2014 r. (k.23),

1. w dniu 19 lutego 2014 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 65,76 zł z terminem płatności do dnia 05 marca 2014 r. (k. 46),

1. w dniu 16 marca 2014 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 3.189,63 zł z terminem płatności do dnia 31 marca 2014 r. (k.24),

1. w dniu 16 marca 2014 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 94,53 zł z terminem płatności do dnia 31 marca 2014 r. (k. 45),

1. w dniu 14 kwietnia 2014 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 2.715,79 zł z terminem płatności do dnia 28 kwietnia 2014 r. (k.25),

1. w dniu 14 kwietnia 2014 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 167,00 zł z terminem płatności do dnia 28 kwietnia 2014 r. (k. 44),

1. w dniu 18 maja 2014 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 910,94 zł z terminem płatności do dnia 02 czerwca 2014 r. (k. 26),

1. w dniu 18 maja 2014 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 208,11 zł z terminem płatności do dnia 02 czerwca 2014 r. (k. 43),

1. w dniu 19 czerwca 2014 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 571,38 zł z terminem płatności do dnia 03 lipca 2014 r. (k. 27),

1. w dniu 19 czerwca 2014 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 241,30 zł z terminem płatności do dnia 03 lipca 2014 r. (k. 42),

1. w dniu 17 lipca 2014 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 556,81 zł z terminem płatności do dnia 31 lipca 2014 r. (k. 28),

1. w dniu 17 lipca 2014 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 240,53 zł z terminem płatności do dnia 31 lipca 2014 r. (k. 41),

1. w dniu 19 sierpnia 2014 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 564,85 zł z terminem płatności do dnia 09 września 2014 r. (k. 29),

1. w dniu 19 sierpnia 2014 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 252,35 zł z terminem płatności do dnia 09 września 2014 r. (k. 40),

1. w dniu 21 września 2014 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 572,98 zł z terminem płatności do dnia 06 października 2014 r. (k. 30),

1. w dniu 21 września 2014 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 256,19 zł z terminem płatności do dnia 06 października 2014 r. (k. 39),

1. w dniu 16 października 2014 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 567,07 zł z terminem płatności do dnia 30 października 2014 r. (k. 31),

1. w dniu 16 października 2014 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 250,28 zł z terminem płatności do dnia 30 października 2014 r. (k. 38),

1. w dniu 13 listopada 2014 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 591,35 zł z terminem płatności do dnia 27 listopada 2014 r. (k. 32),

1. w dniu 13 listopada 2014 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 262,57 zł z terminem płatności do dnia 27 listopada 2014 r. (k. 37),

1. w dniu 08 grudnia 2014 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 3.182,75 zł z terminem płatności do dnia 22 grudnia 2014 r. (k. 33),

1. w dniu 08 grudnia 2014 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 232,84 zł z terminem płatności do dnia 22 grudnia 2014 r. (k. 36),

1. w dniu 20 stycznia 2015 r. fakturę nr (...) (rozliczeniowa) na kwotę 1.734,27 zł z terminem płatności do dnia 03 lutego 2015 r. (k. 34),

1. w dniu 20 stycznia 2015 r. notę odsetkową nr (...) na kwotę 206,81 zł z terminem płatności do dnia 03 lutego 2015 r. (k. 35, okoliczności niesporne; dowody: odpisy pełne KRS k. 79-95, wyciąg aktu notarialnego Rep. A Nr (...) k. 96-100, odpis pełny KRS powoda k. 102-103).

Pismami z dnia 10 lutego i 21 maja 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwało pozwanych (...) spółkę jawną z siedzibą w W., M. W. oraz J. J. do zapłaty kwoty 27482,91 zł wraz z należnymi

odsetkami za przekroczenie terminu płatności, liczonymi od dnia terminu płatności do dnia zapłaty w wysokości zgodnej z aktualnie obowiązującymi przepisami prawa, a także zapłaty not księgowych w nieprzekraczalnym terminie 7 dni od doręczenia wezwania (dowody: przedsądowe wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniami nadania k.56-71).

W dacie zawarcia umowy sprzedaży paliwa gazowego nr (...) w dniu 30 lipca 2004 r. współnikami (...) spółki jawnej z siedzibą w W., współnikami byli J. J. i M. W. (okoliczności niesporne; dowody: odpis KRS pozwanej spółki k. 72-78).

W dniu 13 stycznia 2016 r. pomiędzy J. J. (zbywający) a O. N. (nabywający) oraz M. W. (zbywający) a L. N. (nabywający) zawarte zostały umowy zbycia ogółu praw i obowiązków współników w spółce jawnej, na mocy której zbywający zbyli, a nabywający nabyli ogół praw i obowiązków zbywających w spółce za kwotę po 3000 zł. Zbywający oświadczyli, że z chwilą wystąpienia ze spółki nie są zobowiązani w jakikolwiek sposób wobec spółki. W razie pojawienia się jakichkolwiek roszczeń z powyższego tytułu nabywający zobowiązali się względem zbywających do zwolnienia ich z odpowiedzialności (dowód: umowy zbycia k. 162-165).

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dowodów z dokumentów, które nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności i nie były kwestionowane przez żadną ze stron niniejszego postępowania oraz twierdzeń stron przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez stronę przeciwną, na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań prawnych wskazać należy, że powód cofnął w niniejszej sprawie pozew co do kwoty 316,79 zł tytułem wierzytelności głównej wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie z uwagi na uregulowanie tej kwoty przez stronę pozwaną.

Stosownie do art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Natomiast zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

W niniejszej sprawie pozew został częściowo cofnięty po rozpoczęciu rozprawy, jednakże ze zrzeczeniem się roszczenia w tej części, dlatego dla skuteczności tej czynności procesowej nie była wymagana zgoda strony pozwanej.

Jednocześnie Sąd, oceniając ów akt dyspozycyjny powoda w świetle przesłanek określonych w art. 203 § 4 k.p.c., doszedł do przekonania, że nie jest on sprzeczny z prawem, zasadami współżycia społecznego ani nie zmierza do obejścia prawa.

Wobec częściowego cofnięcia pozwu ze skutkiem prawnym Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie co do kwoty 316,79 zł, o czym orzekł w pkt I sentencji.

Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Stosownie zaś do art. 555 k.c. przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii oraz do sprzedaży praw. Przez energię należy rozumieć wszelkie rodzaje lub postacie energii, które mogą być przedmiotem obrotu (por. Z. Banaszczyk [w:] K. Pietrzykowski, Kodeks cywilny. Komentarz do art. 450 – 1088, Warszawa 2005, Tom II, s.242). Świadczenie usług w zakresie dostarczania paliwa gazowego uregulowane jest w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 Prawo energetyczne (Dz.U.2012.1059 j.t., dalej jako "p.e."). Odbywa się ono na podstawie umowy, przewidzianej w art. 5 ust. 1 p.e., której przedmiotowo istotne postanowienia określa art. 5 ust. 2 pkt 1 p.e. Umowa sprzedaży paliwa gazowego powinna zawierać postanowienia określające: miejsce dostarczenia paliw gazowych lub energii do odbiorcy i ilość tych paliw lub energii w podziale na okresy umowne, moc umowną oraz warunki wprowadzania jej zmian, cenę lub grupę

taryfową stosowane w rozliczeniach i warunki wprowadzania zmian tej ceny i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, wysokość bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.

W świetle art. 22 § 1 k.s.h. spółką jawną jest spółka osobowa, która prowadzi przedsiębiorstwo pod własną firmą, a nie jest inną spółką handlową. Stosownie do treści § 2, każdy wspólnik odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką, z uwzględnieniem art. 31. W świetle art. 31 § 1 k.s.h., wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku wspólnika w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna (subsydiarna odpowiedzialność wspólnika).

Pozwany w toku postępowania swoje stanowisko zmierzające do oddalenia powództwa motywował tym, że nastąpiła nadzwyczajna zmiana stosunków gospodarczych u pozwanej spółki, w związku kryzysem gospodarczym i jego następstwami dla branży pozwanego, którego skutki trwają do chwili obecnej, czego strony nie przewidziały przy zawarciu umowy, ani również nie były w stanie przewidzieć tak radykalnej zmiany stosunków gospodarczych.

Zgodnie z treścią art. 3571 par. 1 k. c., jeżeli z powodu nadzwyczajnej zmiany stosunków spełnienie świadczenia byłoby połączone z nadmiernymi trudnościami albo groziłoby jednej ze stron rażąca stratą, czego strony nie przewidywały przy zawarciu umowy, sąd może po rozważeniu interesów stron, zgodnie z zasadami współzycia społecznego, oznaczyć sposób wykonania zobowiązania, wysokość świadczenia lub nawet orzec o rozwiązaniu umowy. Rozwiązując umowę sąd może w miarę potrzeby orzec o rozliczeniach stron, kierując się zasadami określonymi w zdaniu poprzedzającym.

Termin „zmiana stosunków” nie określa zmiany w indywidualnej sytuacji strony zobowiązania (np. kłopoty finansowe, choroba), ale zmiany w zakresie stosunków społecznych, dotyczące większej grupy podmiotów, a w szczególności zmiany warunków gospodarczych, o charakterze powszechnym i niezależne od stron (por. wyrok SN z dnia 7 maja 1993 r., I CR 5/93, LEX nr 374455). Istotna zmiana obowiązujących przepisów prawnych może także oznaczać zmianę stosunków, o których mowa w art. 3571 k.c., chociaż najczęściej będzie następstwem szczególnych wydarzeń natury gospodarczej lub społeczno-politycznej (por. P. Machnikowski (w:) E. Gniewek, P. Machnikowski, Komentarz, 2013, art. 3571, nb 10).

Przesłanką zastosowania klauzuli rebus sic stantibus jest nadzwyczajny charakter zmiany stosunków. Zdefiniowanie tego pojęcia napotyka trudności. Nie ulega wątpliwości, że strony zawierające umowę muszą ponieść „zwykłe ryzyko kontraktowe”, jakie wiąże się ze stałymi, normalnymi zmianami zachodzącymi w stosunkach społeczno-gospodarczych. Wydaje się więc, że przepis art. 3571 k.c. powinien znaleźć zastosowanie wówczas, gdy pewne zjawiska wywołują taką zmianę stosunków, która nie mieści się już w granicach owego zwykłego ryzyka (por. A. Brzozowski (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2011, art. 3571, nb 20 oraz wyrok SN z dnia 21 września 2011 r., I CSK 727/10, LEX nr 1043967). Zdarzenia sprawcze mogą (np. klęska żywiołowa, akt terrorystyczny), lecz nie muszą (np. strajki pracowników, zakłócenia w systemie informatycznym) mieć wyjątkowego charakteru; natomiast niezwykle, normalnie niespotykany wymiar musi mieć zmiana stosunków nimi wywołana, chociaż ocena ta zazwyczaj jest tożsama. Nadzwyczajny charakter należy przypisać między innymi takim zmianom stosunków jak: hiperinflacja, kryzys gospodarczy, gwałtowna zmiana poziomu cen na określonym rynku, długotrwały paraliż środków transportu lub łączności czy zmiana ustroju politycznego i społeczno-gospodarczego państwa (por. wyrok SN z dnia 22 kwietnia 2005 r., III CK 594/04, OSP 2006, z. 12, poz. 143).

Dla zastosowania przepisu art. 3571 k.c. niezbędne jest także ustalenie związku przyczynowego między wskazanymi przesłankami, bowiem nadmierna trudność lub groźba rażącej straty muszą być następstwem nadzwyczajnej zmiany stosunków. Jak słusznie podkreśla się w piśmiennictwie, nie chodzi tu jednak o odpowiedzialność odszkodowawczą i związek przyczynowy ograniczony do normalnych następstw, o którym stanowi art. 361 k.c., lecz o samo istnienie związku kauzalnego (por. A. Brzozowski (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2011, art. 3571, nb 30; P. Machnikowski (w:) E. Gniewek, P. Machnikowski, Komentarz, 2013, art. 3571, nb 14; W. Robaczyński, Sądowa zmiana umowy, s. 111 i n.). Dla ustalenia tej przesłanki nie wystarczy jednak wskazanie koincydencji czasowej, lecz należy stwierdzić, że to właśnie nadzwyczajna zmiana stosunków była przyczyną powstania indywidualnej sytuacji strony stosunku,

polegającej na nadmiernej trudności lub groźbie rażącej straty, w wypadku spełnienia świadczenia (por. Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania, 2012, nb 744).

Na gruncie niniejszej sprawy wobec braku jakiegokolwiek uzasadnienia twierdzeń pozwanego w tym zakresie brak jest podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie doszło do spełnienia przesłanek przedstawionych w wyżej powołanym przepisie, a w każdym razie pozwany ich nie wykazał. Dodatkowo podkreślenia wymaga, że sytuacja ekonomiczna w kraju i na rynku wewnętrznym od 2009 r. do chwili obecnej jest względnie stabilna. Zauważyć należy, że występują naturalne w gospodarce rynkowej wahania koniunktury, kursów walut oraz innych parametrów makroekonomicznych, które w pewnym zakresie mogą wpływać na działalność pozwanej spółki. Niemniej jednak zdaniem Sądu nie miały charakteru zmiany nadzwyczajnej. Ponadto z uwagi na subsydiarną odpowiedzialność dłużników ze spółką jawną brak jest podstaw do rozłożenia zadłużenia na raty, w relacji z odpowiadającymi subsydiarnie dłużnikami, zwłaszcza, że pozwany M. W. nie wykazał, by w jego przypadku zachodziły jakiekolwiek szczególne okoliczności, uzasadniające rozłożenie roszczenia na raty w świetle art. 320 k.c.

Pozwany podnosił także w toku postępowania, że nie odpowiada za zobowiązania pozwanej spółki jawnej, z uwagi na fakt przeniesienia w dniu 13 stycznia 2016 r., przysługujących mu jako współnikowi ogółu praw i obowiązków w spółce na L. N..

Zgodnie z art. 10 § 1 ksh ogół praw i obowiązków współnika spółki osobowej może być przeniesiony na inną osobę tylko wówczas, gdy umowa spółki tak stanowi. Pozwany nie przedstawił umowy spółki, wobec czego nie można było ustalić, czy zbycie ogółu praw i obowiązków współnika jest dopuszczalne. Już z tego względu przedstawione przez pozwanego umowy zbycia ogółu praw i obowiązków współnika należy uznać za bezskuteczne w stosunku do spółki i do pozostałych współników. W myśl art. 10 § 2 ksh ogół praw i obowiązków współnika spółki osobowej może być przeniesiony na inną osobę tylko po uzyskaniu pisemnej zgody wszystkich pozostałych współników, chyba że umowa spółki stanowi inaczej. Pozwany nie przedstawił dowodów również na uzyskanie pisemnej zgody drugiego współnika na zbycie ogółu praw i obowiązków w spółce. Stosownie do treści art. 10 § 3 ksh w przypadku przeniesienia ogółu praw i obowiązków współnika na inną osobę, za zobowiązania występującego współnika związane z uczestnictwem w spółce osobowej i zobowiązania tej spółki osobowej odpowiadają solidarnie występujący współnik oraz współnik przystępujący do spółki. Ponieważ w przypadku solidarności dłużników wierzyciel może żądać spełnienia świadczenia od jednego z nich, niektórych lub wszystkich, zbycie ogółu praw i obowiązków w spółce jawnej nie zwalnia współnika, będącego zbywcą, od odpowiedzialności za zobowiązania spółki powstałe w okresie, kiedy był współnikiem.

Stosownie do postanowień umów zbycia ogółu praw i obowiązków współników w spółce jawnej z dnia 13 stycznia 2016 r. J. J. zbył na rzecz O. N. oraz M. W. zbył na rzecz L. N. ogół praw i obowiązków w pozwanej spółce. Ponadto w § 2 Zbywający oświadczyli, że z chwilą wystąpienia ze spółki nie są zobowiązani w jakikolwiek sposób wobec spółki. W razie pojawienia się jakichkolwiek roszczeń z powyższego tytułu nabywający zobowiązali się względem zbywających do zwolnienia ich z odpowiedzialności.

Niemniej w ocenie Sądu nie może budzić żadnych wątpliwości fakt, że w dacie zawarcia przedmiotowej umowy oraz okresu, którego dotyczą wystawione faktury VAT i noty odsetkowe, współnikami pozwanej spółki byli J. J. oraz M. W., którzy zgodnie z art. 31 k.s.h. odpowiadają subsydiarnie ze spółką za jej zobowiązania. W niniejszej sprawie bez znaczenia, zatem jest okoliczność zbycia przez pozwanego udziałów w spółce w dniu 13 stycznia 2016 r. Ponadto zgodnie z art. 31 § 2 k.s.h., powództwo przeciwko współnikom spółki jawnej można wytoczyć, zanim egzekucja wobec spółki okaże się bezskuteczna.

Przechodząc do analizy żądania powoda to wskazać należy, że powód wykazał w niniejszej sprawie zarówno fakt zawarcia jak i treść wskazanego stosunku prawnego oraz wysokość zgłoszonego żądania. W niniejszej sprawie strony łączyła pisemna umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego nr (...) z dnia 30 lipca 2004 r., mocą której powód zobowiązany był do dostawy paliwa gazowego, a pozwany (...) spółka jawna z siedzibą w W., do zapłaty za dostarczone paliwo. Powód dostarczał pozwanemu paliwo gazowe do nieruchomości położonej przy Al. (...) w Ł., o czym świadczą załączone do pozwu faktury wystawione na (...) spółka jawna z siedzibą w W..

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie może budzić wątpliwości, że pozwany (...) spółka jawna z siedzibą w W. w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, na podstawie umowy najmu z dnia 14 kwietnia 2004 r., korzystała z paliwa gazowego dostarczanego do nieruchomości i akceptowała warunki na jakich usługa ta była wykonywana. W ocenie Sądu, powód wykazał roszczenie również co do wysokości. Na dowód swojego żądania przedstawił faktury VAT, które nie budziły wątpliwości Sądu oraz taryfy w zakresie dostarczania paliw gazowych, z których wynikają stawki przyjęte przez powoda w wystawionych fakturach VAT.

W świetle powyższego uznać należało, że powodowi przysługiwało w stosunku do pozwanego roszczenie o zapłatę kwoty 28077,19 zł, wynikające z łączącego strony stosunku prawnego, o czym Sąd orzekł w pkt II sentencji.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu Sąd wydał w oparciu o zasadę odpowiedzialności za jego wynik, przewidzianą w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Zasądzeniu na rzecz powoda, który ostał się w całości ze swym żądaniem, podlegały poniesione przez niego koszty procesu, w postaci: opłaty od pozwu w wysokości 1420 zł oraz opłaty za czynności pełnomocnika procesowego, w wysokości ustalonej na podstawie § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 roku, poz. 490 ze zm.) – w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu, tj. w wysokości 2400 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Łącznie poniesione przez powoda koszty procesu wyniosły 3837 zł i taką też kwotę należało zasądzić na jego rzecz od pozwanego. Z tym, że wobec tego, że odpowiedzialność pozwanych za zapłatę dochodzonego roszczenia była solidarna, Sąd zastrzegł, że pozwany M. W. w zakresie zasądzonych kwot, odpowiada solidarnie z pozwanymi (...) spółka jawna z siedzibą w W. oraz J. J. orzeczonej prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 czerwca 2015 r. o sygn. I Nc 4269/15 do wysokości roszczenia zasądzonego w pkt II wyroku.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

SSR Paweł Szymański

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.